

NYILATKOZAT - Az a bizonyos pohár évekkel ezelőtt betelt már!

2019. 5. 24.

A romániai politikai viszonyokra nézve kevés általános érvényű igazság fogalmazható meg. Ezek közül a legnagyobb bizonyossággal az rögzíthető, hogy a '89-es temesvári eseményeket követő három évtized **legkártékonyabb** politikai alakulata a nyilvánvalónál is nyilvánvalóbb módon bünszövetkezetben működő Román Szociáldemokrata Párt (PSD).

Éppen ezért akár kitörő örömmel is fogadhatnák a hírt, miszerint az **RMDSZ** végre – legalábbis a nyilatkozatok szintjén – felbontani látszik a román posztkommunista alakulattal hosszú évek óta tartó **politikai élettársi** viszonyát. Akár gratulálhatnánk is Kelemen Hunor elnöknek a felismerését, miszerint „betelt a pohár”.

Ugyanakkor a tények iránti hűség okán szükséges felelevenítenünk, hogy az **Erdélyi Magyar Néppárt** és az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** vezetői a magyarság szempontjából természetellenes RMDSZ-PSD együttélés káros következményeire évek óta rámutatnak, illetve számon kérik ennek hiányzó eredményeit.

Megállapítható, hogy az elmúlt két és fél esztendő három román kormánya az állandósult belpolitikai bizonytalanság, gazdasági hanyatlás és gyorsuló kivándorlás mellett számunkra a kisebbségi jogok és magyar érdekek 90-es évek óta nem látott mértékű romlását és csorbulását hozta. Az RMDSZ-elnök megállapítása elkésettnek tűnik, hiszen kijelenthető: a méregpohár már évek óta csordultig tele. **Utolsó cseppnek** kellett volna lennie a MOGYE ellehetetlenítésének, a Beke-Szőcs-ügynek, a marosvásárhelyi katolikus líceum ügyének, a büntető törvénykönyv módosításának, a zászló- és feliratperereknek és hosszasan folytathatnánk.

Érdekes módon azonban Kelemen úr pohara éppen egy igen kiélezett közéleti versenyhelyzet finisében telt meg, mikor már nyilvánvaló, hogy szervezete körül Bukarestben **elfogyott a levegő**, és az eddigi „megbízható” szövetséges, a PSD vesztésre áll.

Évek óta figyelmeztetünk: nem lehet büntetlenül szembenenni az erdélyi magyarság érdekeivel, akaratával és a korrupciós posztkommunista erők iránti jogos ellenérzéseivel. Rövid távú, önző politikai érdekek miatt teljes közösségünket kényszerítették fel a PSD süllyedő hajójára, aminek nem csupán az lett a következménye, hogy az országával együtt saját gazdasági hanyatlásunk is gyorsul, de a PSD visszaéléseinek feltétel nélküli folyamatos támogatása és fedezése a megszokotthoz képest **új típusú magyarellenességet** is szült.

Ugyanakkor látva a „szakítás” bejelentésének időzítését, joggal ébredhet kétely mindannyiunkban az őszinte szándék és változás, a változtatás valós elhatározását illetően.

Mégis a tény, hogy Kelemen Hunor és pártja éppen az **úzvölgyi katonai temetőben** elkövetett kegyeletisértést, a temetőgyalázás szégyenletes ügyét használja ürügyként az eddigi politikai tetteitársaival való szakításra, példa nélkül áll még a romániai magyar politikacsinálás balkáni iskolázottságú viszonyai között is. Különösképpen úgy és olyan körülmények között, amikor a

temetőgyalázást politikai szövetségesei követték el, ráadásul éppen az RMDSZ helyi vezetőinek kárhozatos tétlensége és hivatali mulasztásai közepette. Az erdélyi magyar közéleti ugar örökösen **következmények nélküli** terepén túlzó lenne a személyes felelősségvállalás iránti igényről beszélnünk, a történeteket illetően azonban az illetékesek részéről – a betelt pohár birtokában is – legalább egy szerény **bocsánatkérésnek** helye lenne.

Katonahőseink emlékezete legyen áldott!

Kolozsvár, 2019. május 24.

Tőkés László, az EMNT elnöke

Csomortányi István, az EMNP elnöke